دستور ۲۴ محرّم ۱۴۰۲ (۱۳۶۰/۸/۳۰)

حضرت حاج سلطانحسین تابنده گنابادی رضاعلی شاه ثانی طاب ثراه

بسم الله الرّحمن الرّحیم

جناب حاج آقای جذبی دامت برکاته

مطالب زیر به خانمهای همشیره‌ها در مجلس فقری تذکّر داده شود و تأکید شود که مراقبت نمایند.

۱. در مجالس فقری به محض ورود به جلسه باید سکوت داشته و جز به ذکر خدا و توسّل به بزرگان دین و مطالب لازمهٔ مذهبی سخن دیگری نگویند و از مذاکرات سیاسی و امور مادّی و تمجیدها یا انتقادهای فردی کاملاً خودداری کنند و نیک و بد اشخاص را بهیچوجه در آن مجلس نگویند البته تهمت و غیبت بطریق اولی ممنوع و در غیر آن جلسات هم حرام است و از گناهان کبیره محسوب می‌گردند و همین امور است که باعث عقب افتادگی صوری و معنوی ما شده و می‌شود و سؤظن بعضی را نسبت به ما ایجاد نموده یا تشدید می‌کند.

۲. مجلس فقری فقط برای یاد خدا و اصلاح نفس و تصفیهٔ دل از کدورات و توسّل به اولیای خدا است لذا باید از اوّل ورود ادب را رعایت نموده روح مقدّس آن بزرگواران را حاضر و ناظر بدانند و از شوخی و مزاح زیاد و گفتگوی دونفری و آوردن خوراکی به همراه خود و خوردن تنقّلات و بافتن لباس و امثال آنها خودداری کنند و در نشستن هم ادب را رعایت نمایند.

۳. رفتار ما باید کاملاً مطابق موازین شرعیه باشد و در امور دینی رعایت تقلید نمایند که خلاف دستور شرع مقدّس عمل نشود و در نماز هم که اقتداء می‌کنیم باید شرائط و آداب آن را بدانیم که اگر ندانیم و خلافی در امر اقتداء دیده شود دیگری از فقراء یا غیرفقراء که در مجلس باشند و ببینند ایراد و اعتراض نمایند چنانکه بارها دیده شده که یک نفر شرائط اقتداء را نمی‌داند و در غیر موقع اقتداء می‌کند که هم نمازش باطل و هم باعث ایراد است.

۴. در مصافحه هم حدّ معمول را در نظر گرفته و زیادتر از آن از حیث تعداد و یا مدّت نباشد چون عدم رعایت اعتدال مثلاً مدّت آن طولانی‌تر یا تعداد آن بین دو نفر در یک مجلس زیادتر باشد هم باعث زحمت طرف و هم موجب اعتراض دیگران می‌شود.

۵. در مجالس حتّی الامکان از آنچه خلاف معمول و متعارف است مانند صیحه و فریاد یا حرکات بدنی مانند تشنّج یا تفوّه به کلماتی که باعث اعتراض دیگران است جدّاً خودداری کنند چون درویشی به هیاهو و تظاهرات بی‌موقع نیست و اینها باعث تحریک حسّ عناد یا اعتراض یا حسادت دیگران می‌شود. ما باید در گفتار و رفتار خود سرمشق دیگران بوده و باعث تحبیب و ترغیب بیگانگان و رفع سؤتفاهمات دیگران باشیم مگر آنکه خارج از اختیار و ناشی از اشتداد حال محبّت ایمانی و غلبهٔ وجد و حال باشد که در آن موقع حرجی نیست ولی حتّی الامکان باید خود را نگاهدارند.

۶. اطفال و کودکان را که ایجاد هیاهو و بی‌نظمی مجلس و مانع توجّه و تذکّر می‌شوند مجالس نیاورند و خواهرانی که دارای کودک کوچک یا رضیع باشند نیامدن آنها به مجلس و مراقبت از حال کودکان خود عبادت است چون مانع حال توجّه و مراقبهٔ دیگران نمی‌شود و مجلس هم از نظم خارج نمی‌گردد و کسانی هم که نتوانند دستورات بالا را رعایت کنند حتّی الامکان در مجلس حاضر نشوند بهتر است.

۷. اجتماع زیاد و ازدحام در منزل همانطور که قبلاً هم بارها عرض شده در موقع آمدن ما به منزل بهیچوجه صلاح نیست و اجتماع فقط در حسینیه برای شب جمعه و دوشنبه یا روز جمعه در مجالس فقری خواهد بود که فعلاً باید به همان ترتیب اجرا شود.

امیدوارم خداوند به همهٔ ما توفیق عنایت فرماید و اصلاح احوال و امور ما بفرماید. والسّلام علینا و علی عباداللہ الصّالحین بتاریخ ۲۴ شهر محرّم الحرام ۱۴۰۲ مطابق سی‌ام آبان ۱۳۶۰

فقیر سلطانحسین تابنده